

bog maa have et besynderligt Udseende, ligesom hans Betragtninger føre til mærkværdige Slutninger. Se, hvis det ærede Medlem løser en Billet fra København til Roskilde, saa er det en Trafikskat; men hvis det ærede Medlem kører i Automobil fra København til Roskilde, saa er det ikke nogen Skat. Eller hvis han lejer en Vogn, saa er det heller ikke nogen Skat. Hvis det ærede Medlem tager sin Kone med i det kongelige Teater — det vil jeg haabe, han gør en Gang imellem — og løser en Billet til hende, saa er det en Skat; men tager han sin Kone med i Dagmar-teatret, saa er det ikke nogen Skat. Hvis det ærede Medlem bor paa Landet om Sommeren og f. Eks. køber sig et Læs Brænde i en af Statsskovene, saa er det en Skat; men hvis det ærede Medlem køber et Læs Brænde af en Privatmand, saa er det ikke en Skat. Ja, saadan kunde jeg fortsætte. I det hele taget er det underlige Konsekvenser, man kan drage af den Betragtning. Det fører jo i Virkeligheden til, at enhver Virksomhed, Staten driver, og enhver Vare, som udgaar fra denne Virksomhed, og som maa betales, er en Skat, som lægges paa dem, der købe denne Vare. Hvis man overfører Forholdet til alle de kommunale Virksomheder, som nu drives — i København er der jo adskillige, offentlige Slagtehus, Elektricitetsværker, Gasværker osv. —, maa det føre til, at den Afgift, der betales for Brugen af Gas og Elektricitet og for Benyttelsen af de offentlige Slagtehus osv., er en Skat. (*Birck*: De bruge den ogsaa som Skat!) Det er noget andet, om de bruge den som Skat, men det er ikke en Skat og har heller ikke Karakteren af en Skat, medmindre Forholdet bliver det, at de tage en Betaling, der er større, end hvad det koster dem at frembringe Varen. Saaledes er Forholdet her i Københavns Kommune, og for saa vidt har det Karakteren af en Skat, men saadan er Forholdet ikke med Hensyn til Statsbanerne. Staten maa jo give over 3 pCt. Rente af den Kapital, som er anbragt i Statsbanerne, og følgelig burde det Udbytte, Statsbanerne give, i alt Fald naa op imod de 3 pCt.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister — jeg haaber, den højtærede Minister vil høre, hvad jeg siger —, om han er enig med sin Konseilspræsident og sit Parti i den Betragtning. Vi have jo i de sidste Dage haft Lejlighed til at høre, at den højtærede Finansminister ikke paa alle Punkter er enig med sit Parti.

Jeg beklager, at han ikke er enig med sit Parti i Toldspørgsmaalet, men det vilde glæde mig, om han var uenig med sit Parti i dette Spørgsmaal. Hvis han er det, kunde vi to maaske blive enige, enige om at arbejde hen til, at Statsbanerne kom til at give større Udbytte. (*Birck*: Saa maa De ikke vedtage de mange nye Baner!) Det kommer jeg ogsaa til, ærede Medlem, bare Taalmodighed, det kommer alt sammen.

Man har sagt, at en Forhøjelse af Taksterne for de lange Rejser ikke vilde give synderligt i Statskassen. Jeg har dog Lyst til at indskyde, at det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) forleden oplyste, at der paa Afstande over 100 km er 1½ Mill. Rejser om Aaret her i Landet. Altsaa, hvis man fordyrede disse lange Rejser paa over 100 km blot med en Krone — og det vilde saa sandt ikke være ubilligt —, kom man dog til en forøget Indtægt paa Statsbanernes Konto paa 1½ Mill. Kr., og man kunde saamænd udmærket godt fordyre enkelte af de meget lange Rejser med mere, saa man kunde sikkert paa den Maade opnaa en forøget Indtægt af Statsbanerne paa ca. 2 Mill. Kr., og det var dog ogsaa Penge i disse pengeknappe Tider.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*). Han hævdede, at vi skulde dele det paa en anden Maade, nemlig saaledes, at paa Lokalbanerne skulde man betale mere end paa Stambanerne (*Birck*: Ja, hvis Lokalbanerne ikke forrente sig!) . . ., hvis Lokalbanerne ikke forrente sig. Se, Forholdet er i Øjeblikket det, at de korte Rejser ere i Virkeligheden forholdsvis langt, langt dyrere end de lange Rejser, saa jeg kan ikke se, at der er Anledning til at fordyre de førstnævnte. Og naar det ærede Medlem saa vil dele mellem Stambanerne, som han sagde, og Lokalbanerne, saa er den Deling jo ganske og komplet umulig; thi hvad der er Stambane for den ene, er Lokalbane for den anden. Hvis en Mand bor, skulle vi sige mellem Skanderborg og Herning, saa er den østjydske Længdebane Stambane for ham, ikke sandt? Men hvis en anden Mand bor mellem Horsens og Skanderborg, saa er den østjydske Længdebane Lokalbane for ham (*Birck*: Nej!) Jo, det er den rigtignok. Altsaa, hvad der kan være Lokalbane for den ene, er Stambane for den anden, saa den Deling er ganske umulig. Endelig skal jeg gøre